

Є конкуренція політичних «ікон», але немає головного - немає конкуренції ідей.

Зараз виграє не той хто буде показувати українському суспільству хто винен, проти кого потрібно боротися, а виграє той, хто реально і правдиво сформує в громадській думці уявлення про те куди йти, хто намалює картинку і позначить кроки, як цього домогтися.

А для цього необхідно саме головне – програма, яка передбачає системні зміни, не декларації на зразок сценарію під назвою «Щасливе життя» і переліком пунктів на кшталт боротьба з корупцією і тому подібне і більше ніякої конкретики, а змістовна програма з переліком кроків дій, які дозволять досягти конкретної мети.

На сьогоднішній день українському суспільству для того, щоб успішно рухатись вперед і бути процвітаючою державою, необхідно на першому етапі вирішити **три основних завдання:**

1) Відсутність умов для розвитку малого і середнього бізнесу, залучення інвестицій, а значить - і створення робочих місць.

Активні громадяни України (особливо молодь) масово виїждять за кордон на заробітки:

проблема – відсутність робочих місць і можливості заробити на життя в Україні;

ціль – створення робочих місць через розвиток малого і середнього бізнесу в Україні;

завдання - створити **дійсні умови для розвитку** малого і середнього бізнесу в регіонах і економіки України в цілому, в тому числі і для **активного залучення** потенційних **інвесторів**, а це значить створення нових робочих місць, і, відповідно, **надходжень в бюджет** для успішного вирішення завдань в інших галузях суспільства;

2) Не ефективність існуючої системи влади, яка міняється на 180 градусів, кожні п'ять років, але при цьому останні 15 років ефективно створювала всі умови для **існування корупції.**

Головна проблема** для розвитку економіки України і особливо малого і середнього бізнесу, і особливо для **активного залучення потенційних інвесторів** - це не тільки **відсутність сприяння з боку держави**, але і відсутність можливості, особливо для великого бізнесу, **відсутність можливості спланованого прогнозування розвитку бізнесу на 5 -10 років з перспективою на 20 – 30 років:

проблема - відсутність наступності в політичному і економічному розвитку країни після чергових виборів, як результат - неможливість сформулювати завдання і скласти програму розвитку як для окремого власного бізнесу, так і в цілому для економіки України на 5-10 років з перспективою на 20-30 років вперед;

наступна ПРОБЛЕМА – залежність територіальних громад від примх центральної влади, тобто - відсутність у територіальних громад свого центрального органу влади;

ще одна ПРОБЛЕМА – **це корупція**, яка дісталась нам у спадок від СРСР і яка не тільки успішно адаптувалась, але і ці всі роки створювались умови для успішного існування корупції в існуючій системі влади;

ціль – не міняти, а **перереформувати** систему влади і **перерозподілити повноваження** так, щоб була можливість:

- гарантованої **послідовності і незмінності обраного політичного курсу та програми економічного розвитку незалежно від чергових президентських чи парламентських виборів**, а значить - і гарантії для потенційних інвесторів;

- більше наділити владою регіони для можливості більш ефективного управління

регіонами;

- значно звузити можливості для корупції, особливо в центральних органах влади.

завдання - створити кардинально нову систему управління яка поєднує такі ланки, як **Центральний колективний орган** влади на **постійній** основі, і **Вищі органи** влади на **виборній** основі.

3) Залежність України від вибору зовнішньо-політичного курсу.

Бажання політиків України **змінити свої координати** в межах системи координат часів двополярного світу США СРСР, системи координат, **яка припинила своє існування**. З розпадом СРСР, закінчилась епоха двополярного світу, а отже і закінчилась епоха існування в старій, урівноваженій системі координат. Сьогодні в світі відбуваються зміни і **формування нової системи координат**, як на глобальному рівні (США - Китай), так і на регіональних рівнях – особливо на Європейському континенті. І в умовах змін, які відбуваються на Європейському континенті - на Україну, як ні на яку іншу європейську державу, дуже сильно впливає вибір нашою державою зовнішнього вектора руху. *Що б міркування не було пустою вигадкою, наведу вислів **канилера Німеччини**: - «Україна знаходиться в центрі інтересів ЄС і Росії, ... довгострокова перспектива України залежить від побудови партнерських і стратегічних відносин ЄС з Росією». Про це, ще в 2009 році **заявила А. Меркель** в розмові з іноземними журналістами в Берліні ("Deutsche Welle" від 28.02.2009).*

проблема - Україна, на думку А.Меркель (і не тільки Меркель), завдяки своєму географічному положенню, просто змушена перебувати між ЄС і Росією у всіх сенсах цього формулювання. Тобто, в силу вище сказаного, **ні НАТО, ні ЄС не готові безоглядно прийняти Україну до своїх лав**, навіть на п'ятому році (поки ще локально-гібридної) війни між Україною і Росією, а можливо ще більше не готові, тому що вже п'ятий рік йде війна, яка, в разі прийняття України до лав НАТО, може прийти і на територію країн ЄС ;

ціль – визначити **зовнішній курс** України відповідно **до глобальних змін на світовій арені**, а також згідно тим викликам і реаліям, які стоять перед Україною на день сьогоднішній, а не тих реалій які можуть настати (а можуть і не настати) через 10-15 років .

завдання – Україні необхідно, зберігаючи вірність європейським цінностям і впровадженню стандартів НАТО, відійти від першочерговості питання вступу до НАТО і ЄС, а **першочерговим завданням** визначити зусилля, спрямовані на **формуванні регіонального утворення і співпраці з Германією, Польщею, країнами Балтії**, (з усіма тими, хто безпосередньо нам надає саму різну підтримку в боротьбі проти Російської Федерації) , і **в цілому** – вийти з ініціативою створення **ЄВРОПЕЙСЬКОГО ГЕОПОЛІТИЧНОГО ЦЕНТРУ** з своїми атрибутами: - політика, економіка, військовий захист – і ось тут відкриваються можливості не тільки закінчити війну в Україні, але і повернути, причому дипломатичним шляхом всі окуповані території. Яким чином – це окрема викладка.

Отже, на сьогоднішній день українському суспільству необхідно на першому етапі вирішити три основних завдання:

1) Для ефективного розвитку економіки і особливо малого і середнього бізнесу і, відповідно – створення нових робочих місць,

- необхідно організувати постійно діючий механізм, який створює повноцінне **інформаційне бізнес-поле і умови**, що сприяють і стимулюють розвиток бізнесу (особливо у регіонах) і економіки України в цілому.

2) Переформатувати і створити ефективну систему влади, яка *забезпечує послідовність і незмінність обраного політичного курсу та програми економічного розвитку незалежно від чергових президентських чи парламентських виборів*, що разом із виконанням п.1 стане **чітким сигналом для всіх потенційних інвесторів**, що з Українською державою можна мати справу без будь-якого остраху за свої інвестиційні вкладення.;

3) Визначити зовнішній курс України відповідно до глобальних змін на світовій арені, а також згідно тим викликам і реаліям, які стоять перед Україною на день сьогоднішній. З розпадом СРСР закінчилась епоха двополярного світу і черговий етап технічного розвитку, як перед цим, в 1914 році закінчилась епоха Старої Британської і Російських імперій і епоха розвитку відповідних технологій.

Сьогодні світ знаходиться в **черговому перехідному періоді** (на зразок періоду з 1914 року по 1945 рік), а значить **і на порозі формування нових геополітичних центрів**, один з яких формується в Китаї.

Тому сьогодні головне чітко, послідовно, і досить точно, з урахування всіх нинішніх реалій і обставин визначити зовнішньо-політичний курс: - не вступ до ЄС, СНД чи чогось подібного, не вступ до НАТО – це реалії того етапу розвитку світу і тієї системи координат, які закінчилися з розпадом СРСР, а, з огляду на переформатування геополітичного впливу в світі, в тому числі і на тлі Китаю – в питанні зовнішньо-політичного курсу - **вихід України з ініціативою створення ЄВРОПЕЙСЬКОГО ГЕОПОЛІТИЧНОГО ЦЕНТРУ** з своїми атрибутами: - політика, економіка, військовий захист. І Україна має всі шанси взяти на себе роль вказаного центру.

=====

До пункту №1. Умови, що сприяють і стимулюють розвиток бізнесу як в регіонах, так і економіки України в цілому.

Ніяка допомога МВФ і будь-яких інших фінансових установ, не вирішить питання української економіки, а значить і відтік трудових і інтелектуальних кадрів з України, поки на будуть створені реальні умови для розвитку економіки і бізнесу, особливо середнього і малого, і особливо в регіонах, а, відповідно - і створення нових робочих місць.

Що для цього потрібно.

Особисто я, в 2003 році, маючи бажання зайнятись своїм бізнесом, але не банальним «щось купити там і якось перепродати тут», а більш серйозною справою, зіткнувся з повною відсутністю інформації по всім питанням, які мене цікавили:

- а) визначення для себе реальної і прийнятної, а головне - перспективної сфери заняття;
- б) визначивши чим займатись, постало завдання де взяти обладнання, сировину, стартовий капітал за розумною ціною і умовами, а також залучення потенційних

інвесторів;

в) і саме головне завдання – реалізація, тобто, як оперативно донести інформацію до потенційних споживачів.

Отже необхідно організувати постійно діючий механізм, який створює повноцінне інформаційне бізнес-поле і умови, що сприяють і стимулюють розвиток бізнесу, в першу чергу малого і середнього і особливо у регіонах.

Для цього не потрібно багато фінансових зусиль, лише вольове бажання всіх діяти в одному злагодженому інформаційно-організаційному полі, з постійним моніторингом і взаємним обміном інформацією і обміном позитивних результатів інноваційних введень.

Як це може виглядати конкретно - приведу на прикладі льонарства, а льонарство на сьогодні дуже перспективна галузь.

На початку 90-х Україна виробляла 15 % світових обсягів льоноволокна, а вже у 2011 році частка нашої країни складала всього 0,1 %.

Отже, а після узагальнення - це є **покроковим планом дій**, причому дій, які можна оперативно зробити частково ще до президентських, а в повній мірі - до парламентських виборів, щоб було з чим вести на парламентські вибори свою політичну силу:

а) місцевим адміністраціям, аж до обласного рівня не важко відновити інформацію коли і де вирощували льон;

б) наступний крок – це визначення того, що потрібно для відновлення льонівиробництва;

в) далі - узагальнення інформації на рівні області у взаємодії з регіональними ТПП;

г) регіональні ТПП передають до ТПП України для узагальнення інформації в цілому по галузі і, разом з обласними адміністраціями – вихід до Кабміну, а з обласними радами - до ВР України - з пропозицією комплексного розвитку галузі і затвердження **програми стимулювання (не адміністративного планування і управління)**, а саме стимулювання розвитку галузі через надання для всіх підприємств, задіяних в галузі, в тому числі і супутніх, надання митних і податкових пільг і т.п. на даних територіях і посилення митного навантаження на інші види діяльності, не властиві для даного регіону.

Також ТПП контактують і проводять семінари і з різними науковими структурами. Окрім того, ТПП України надає інформацію і організовує для членів палати участь, у виставках і т.п. як в Україні так і за кордоном, тому може виступати **інформаційним майданчиком для зарубіжних потенційних як інвесторів, так і споживачів** виробленої продукції.

Вигода для всіх; - для регіонів – це розвиток і створення робочих місць, а значить і податки в місцевий бюджет, а для ТПП – це членські внески нових членів ТПП, а також доходи від послуг, які надає ТПП.

Таким чином **точками збору інформації і майданчиками відкритої бізнес-інформації** виступають:

а) районні і обласні адміністрації, які щось планують, щось аналізують і все це обласна рада узагальнює і формує план розвитку регіону;

б) регіональні Торгово-Промислові Палати, які реєструють тих бажаючих, які

займаються власною справою і навіть державні підприємства, а також надають всіляку допомогу, більше інформаційно-організаційну, в межах своєї діяльності і можливостей (з 2007 року моє підприємство є членом Київської ТПП і можу стверджувати, що ТПП – це дієвий помічник для бізнесу будь-якого рівня);

в) ТПП України і КМ України.

Але поки що всі ці структури діють кожна сама по собі.

Це коротко, без деталізації, на одному прикладі - суть напрямку вирішення питання в цілому.

Але є одне АЛЕ. Це все потребує спланованого прогнозування і сприяння на 5 -10 років з перспективою на 20 – 30 років. І якщо ТПП заробляє на внесках членів ТПП і на тому, що надає різні послуги і функціонує постійно, то – **державні виконавчі структури діють від виборів до виборів** і залежно від мінливого напрямку «політичного вітру» – і це є **головним гальмом будь-яких починань**.

До пункту № 2 - Переформатування системи влади.

На сьогоднішній день українська система влади страждає від трьох основних дефектів:
- перше - це концентрація влади в одних руках і як наслідок - неможливість впливати на процеси в суспільстві всіх тих, хто опинився за рамками системи влади (а про можливість громадських організацій впливати на будь що - про це взагалі ніхто не замислюється);
- друге - це принцип, який випливає з першого: «Друзям все, ворогам закон» який використовує будь яка влада;
- і третє, яке випливає як результат впливу першої та другої причини - це **відсутність наступності в політичному і економічному розвитку країни після чергових виборів**, як результат - неможливість сформулювати завдання і скласти програму розвитку України на 5-10 років з перспективою на 20-30 років вперед.

При всьому цьому регіони живуть своїм життям і «викручуються» хто як придумає і зможе, а центральні органи влади живуть своїм життям, а **по СПРАВЕДЛИВОСТІ – регіони повинні мати свій ВИКОНАВЧИЙ орган, а саме РАДУ ГРОМАД**, яка сконцентрована на вирішенні питань розвитку економіки регіонів.

Потрібно також додати, що як політичні партії, які пройшли до ВР, так і будь-який Президент України, з приходом до влади міняють і політичний курс і економічний (правда я ще ні разу не бачив більш-менш зрозумілого економічного курсу) – міняють як примхлива пані рукавички. А якщо підрахувати голоси виборців, які вони отримали під час виборів - то виявляється що кожен з них представляє інтереси - ну максимум - не більше 30% українського суспільства. І це **ВЕЛИКА НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ**.

Завдання: - створити кардинально нову систему управління яка поєднує такі ланки, як **Центральний колективний орган** влади на **постійній** основі, і **Вищі органи** влади на **виборній** основі.

Як буде виглядати переформатування:

Вищі органи влади на виборній основі:

- 1) Рада Громад, яка формується з депутатів регіонів, обраних по мажоритарному принципу - **Вищий орган виконавчої влади**, яку очолює **Прем'єр**, який **вибирається на Раді Громад**, і якому підпорядковується **технічний уряд**, затверджений Радою Громад і – Рада Громад входить до складу **Центрального колективного органу влади** в особі Голови Ради Громад;
- 2) **Верховна Рада на партійній основі** - **Вищий законодавчий орган**, очолює Голова ВР і також входить до складу **Центрального колективного органу влади** в особі Голови від імені Верховної Ради ;

Центральний колективний орган влади на постійній основі - Рада Національної Безпеки і Стратегічного Планування України (СНБСПУ) - як орган політичної, фінансово-промислової і науково-громадської еліти суспільства -, яку очолює Президент України (в подальшому, при скасуванні інституту Президента – Голова СНБСПУ) і яка складатиметься з **Вищої Ради і Розширеної Ради**. До Вищої Ради входять Президент України, Голови Верховної Ради і Ради Громад, а також входять Рада екс. Президентів та Голів ВР України (які відпрацювали повну каденцію) з усіма привілеями та статусом недоторканності для себе і членів сім'ї - гарантія, яку ніяка політична сила і лідер не зможуть забезпечити краще, ніж дана структура на рівні сили Закону. Всім іншим, хто входить і входить до складу ради, на час перебування в раді - пільги і статус недоторканності на рівні нинішніх депутатів (а депутатам ВР і Ради Регіонів в майбутньому - урізані пільги і статус тільки політичної недоторканності на прикладі принципів демократичних країн). Далі до складу входять - Голова Конституційного Суду (від імені ради суддів вищих судів), Генеральний Прокурор, Міністр закордонних справ, Міністр оборони, Голова СБУ, Міністр МВС, Голова НБУ, керівники НАБУ і САП (керівники структур, які в своїй діяльності підкоряються і затверджуються на СНБСПУ, крім Голови Конституційного Суду).

В Розширений склад Ради (СНБСПУ) входять визнані академіки і керівники провідних академій України, лідери опозиційних партій, які пройшли до парламенту, рада фінансово-промислової еліти (олігархів), які володіють стратегічними підприємствами або підприємствами в стратегічних галузях, в тому числі і від 25% в державних стратегічних підприємствах, і капітал яких обчислюється від 20 млрд.грн, а також **лідери визнаних в суспільстві** політичних, громадських та інших рухів.)

Рада Громад розробляє програму економічного розвитку країни і контролює виконання програми урядом, вносить корективи, а також затверджує постанови уряду, а члени уряду звітують перед Радою Громад.

Верховна Рада розробляє закони як в цілому, так і забезпечує законодавчий супровід рішень Ради Громад і СНБСПУ згідно вимог і на підставі Конституції України.

Центральний колективний орган влади - Рада Національної Безпеки і Стратегічного Планування України (СНБСПУ) – **визначає** політичний курс України **та затверджує** програму економічного розвитку України, розроблену Радою Громад.

Все, що розробляється в **Верховній Раді** і **Радою Громад** - затверджується на голосуванні СНБСПУ і від імені СНБСПУ і підписується діючим Президентом України.

Розподіл голосів у Вищій Раді при голосуванні та прийнятті рішень СНБСПУ (хто і якою мірою наділений владою):

- **25% Голова ВР** від імені узгодженого рішення Парламенту;

- **25% Прем'єр-міністр України** від імені узгодженого рішення Ради Регіонів.

Разом ВР і РГ мають 50% і таким чином за українським суспільством зберігається можливість, шляхом виборів, впливати на управління державою.

- 15% Рада екс. Президентів та Голів ВР;

- решта відсотків (розподіляться в ході обговорення).

Таке переформатування влади і перерозподіл повноважень значно ускладнить можливість міняти затверджений курс розвитку держави новими політичними силами і «обличчями» які будуть приходити до влади після чергових виборів і в той же час за суспільством (через ВР і РГ, які разом мають 50% голосів при голосуванні за будь-які програми і рішення) зберігається право управління державою. А по стратегічним питанням - тільки консолідована позиція усього суспільства буде мати змогу, через голосування в СНБСПУ всіх членів Розширеної Ради, змінювати політичний курс і програму розвитку України.

До питання №3 Зовнішньо-політичний курс

Сьогодні весь світ живе в черговому перехідному періоді.

Що це означає!

З розпадом СРСР закінчилась епоха двополярного світу і черговий етап технічного розвитку, як перед цим, в 1914 році закінчилась епоха Старої Британської і Російських імперій і епоха розвитку відповідних технологій.

Сьогодні світ знаходиться в черговому перехідному періоді (на зразок періоду з 1914 року по 1945 рік), а значить і на порозі формування нових геополітичних центрів, один з яких формується в Китаї.

Отже - з 1991 року, року розпаду СРСР, європейський континент вступив в черговий перехідний період, який логічно повинен завершитися **новим переформатуванням європейського континенту**. І цей перехідний етап тільки підходить до свого завершення. Як аналогію, можна розглядати період з 1917 року по 1945 рік, в якому з 1917 року і до 1939 року відбувалися «бродіння» з найрізноманітнішими ідеологічними і політичними відтінками і економічними кризами (велика економічна депресія), а також пошуками різних політичних союзів країн. І паралельно йшло фінансування і активна підготовка військово-силового розвитку подій, що в кінцевому підсумку і призвело в 1939 до Другої Світової Війни, яка, за великим рахунком стала **ВІЙНОЮ ІДЕОЛОГІЙ**, яка завершилась в 1945 році.

І 1945 рік став точкою відліку епохи двополярного світу з різними ідеологіями і поділ європейських країн.

Також з 1945 року почалася епоха чергового циклу розвитку технологій, економік, культур і т.д. І завершилася ця епоха, як сказано вище, в 1991 році.

Європейський Союз у своєму нинішньому вигляді - це не новий формат Європи, це інерційне перетворення економічного союзу «Вугілля і сталі» в політичну структуру для більш-менш плавного і стабільного проходження перехідного періоду.

Отже існування ЄС в своєму нинішньому вигляді підходить до завершення. Усвідомлення цієї обставини у європейських чиновників присутнє, але його страшно визнати, тому що ніхто не знає чого чекати від цих змін.

Ще в 2009 році академік В. Геєць вказував на те, що варто очікувати утворення 4-5 нових регіональних утворень країн. І якщо уважно проаналізувати і прийняти за основу цей факт, а також вище сказане, то тоді стають зрозумілими багато речей і логічність подій. В цьому і криється перша причина того, що український вибір дуже болісно сприймається як в ЄС, так і Росією.

Саме завершення перехідного періоду і початок формування нового контуру на Європейському континенті є чільною обставиною і фактором, який вимагає пошуку нових рішень у всіх сферах.

Також прихована військова агресія РФ проти України показала нездатність НАТО захистити країни ЄС від реальної військової загрози.

На фоні цих подій, перед ЄС постає питання можливості, не декларативно, а реально

захистити свої країни від військової загрози.

Тому перед Європейськими країнами все гостріше постає питання створення свого, Європейського Геополітичного центру. Але структура ЄС в повному складі країн не здатна виконати це завдання в силу багатьох протиріч серед самих країн ЄС, а також і через деякий вплив структури НАТО.

Тим не менше, **завдання створювати Європейський Геополітичний центр, з своєю військовою оборонною структурою – необхідність поточного моменту.**

З урахуванням всіх обставин і інтеграційних процесів, беручи до уваги перераховані вище обставини, так само як і географічне положення України - Україна має всі передумови і шанс взяти на себе завдання початкового етапу формування Європейського Геополітичного центру і об'єднання в Новий ЄВРОПЕЙСЬКЕ ПРОСТІР.

Висновок:

ЄС і, особливо, НАТО – це елементи епохи двополярного світу на чолі СРСР і США, які на сьогоднішній день допомагають в основному західній Європі пройти перехідний період з мінімальним ризиком і втратами. Але це не структури майбутнього, які гарантують подальший розвиток і безпеку Західної Європи, в тому числі і України.

Також, приймаючи до уваги як думки експертів, так і конкретні висловлювання посадових осіб і представників таких структур як НАТО і ЄС про те, що Україні ... - якщо коротко – то не чекати в найближчі 10-15 років запрошення і прийняття до членів ні до НАТО ні в ЄС, то – в питанні зовнішньо-політичного курсу, Україні необхідно відійти від питання вступу до НАТО і ЄС як першочергових завдань, а **першочерговим завданням** визначити зусилля, спрямовані на **формуванні регіонального утворення і співпраці з Германією, Польщею, країнами Балтії**, тобто – з усіма тими, хто безпосередньо нам надає саму різну підтримку в боротьбі проти Російської Федерації.

А в цілому – вийти з ініціативою створення ЄГЦ - ЄВРОПЕЙСЬКОГО ГЕОПОЛІТИЧНОГО ЦЕНТРУ з своїми атрибутами: - політика, економіка, військовий захист.

Розвал ЄС і НАТО – це питання часу, тому у України залишається все менше і менше часу для того, щоб виступити з подібною ініціативою, а значить і взяти на себе і роль одного із лідерів і центру ЄГЦ. Тому, після публічного оголошення намірів, подальша основна діяльність повинна активно вестись на дипломатичному фронті, без широкого публічного висвітлення багатьох моментів переговорного процесу. Переговори вести в першу чергу як з представниками деяких (в першу чергу Германія) європейських країн, так і з США - цьому сприяє зміна політичної еліти з приходом до влади Трампа, а значить і зміна пріоритетів в політиці. Суть же переговорів в тому, що при створенні ЄГЦ (в першу чергу з Германією, Польщею, Чехією, країнами Балтії), ЄГЦ, при тісній взаємодії і координації зусиль з США, йде на розвал НАТО – головне бажання Росії, при умові, що Росія не тільки повертає Україні Крим і виводить всіх «своїх прихильників» з ЛДНР без будь-якого переговорного цирку з «клоунами» ЛДНР, а також виводить Іскандери з Калінінградської області, а Польща не розміщує американські ракети. А умовою зняття всіх санкцій з Росії, а значить і відновлення економічних зв'язків, є виділення коштів Росією, спільно з ЄС, на відновлення економіки ЛДНР (а Росія і повертає незаконно вивезені заводи). Після цього ЄГЦ і Росія формують договір про спільну співпрацю і взаємодію в усіх сферах. З Російськими представниками вести переговори про те, що вони настоюють щоб центром ЄГЦ була Україна (на зразок Брюсселя). Тобто - вести тонку дипломатичну ВЕЛИКУ гру. Всі обставини сприяють цьому.

=====
PS: Вперше бачення поточних завдань перед українським суспільством я виклав в 2009 році на сторінці «Контрактів» в проєкті «Україна». Наступне висвітлення п.п. 2 і 3 було в січні 2014 року на сайті «Репліка»,

де тоді головним редактором була **Олеся Яхно**. В цьому ж, майже кінцевому варіанті, «Програмна мета» була викладена в травні минулого року в проєкті «Нові Лідери». Тобто це не «домисли одного дня» і навіть не одного року.

I на останок!

ЩО СЬОГОДНІ ПОТРІБНО ВСІМ

В першу чергу Україні:

- потрібно, щоб Російське керівництво зупинило свою, гібридно-військову агресію проти України, залишила свої плани втягнути Україну в Митний Союз і, в кінцевому підсумку повністю підпорядкувати своїй політиці;

Що потрібно Росії:

- Росії потрібно, щоб США через структури ЄС і НАТО не втягнули Україну в свою політику протистояння проти Росії і, в кінцевому підсумку, не зробили Україну передовим плацдармом проти Росії, а заодно і позбавили Росію доступу до військово-наукового і промислового потенціалу (в якому до речі не зацікавлені ні ЄС ні США) - потенціалу України, від якого Росія має значну залежність;

Що потрібно Європейському Союзу:

- економічне співробітництво з Росією, тому що економіка ЄС вже значно зав'язана в різних сферах на співпрацю з Росією (звідси і такі зволікання з введення санкцій проти Росії країнами ЄС і ЄС в цілому), а також ЄС все-таки більше бачить Україну не в складі ЄС, а в якості захисної буферної зони між ЄС і Росією.

Більш того - європейські країни, швидше за все (як кажуть - на рівні підсвідомості, а може десь навіть, поки не до кінця, усвідомленого розуміння) самі очікують від України (яка на поточний момент виявилася центром протистояння між Росією та ЄС) - очікують ... як би це не здалося на перший погляд фантастичним ..., але очікують "порятунку", тобто - пропозиції, концепції, .. рішення, яке вкаже напрямок до виходу з глухого кута, в якому все більше і більше виявляється Європа.

Який короткий висновок !!!

ПОТРІБЕН ПОЛІТИЧНИЙ КОМПРОМІС !!!

Компроміс, в якому ВСІ взаємно поступаються в малому, щоб досягти головного - МИРУ. Україна з центру протистояння повинна стати центром об'єднання.

Але для цього Україна, не чекаючи ні від кого жодних пропозицій і позичених, повинна самостійно проявити ініціативу і зробити перші конкретні пропозиції і практичні, послідовні і відповідальні кроки, щоб показати свою спроможність - перш за все для себе, для своїх громадян, а потім для Європи і для всього світу.

1) Відсутність умов для розвитку малого і середнього бізнесу, а значить і створення робочих місць, в тому числі і через корупцію в існуючій системі влади.

Активні громадяни України (особливо молодь) масово виїждять за кордон на заробітки:

проблема – відсутність робочих місць і можливості заробити на життя в Україні;

ціль – створення робочих місць через розвиток малого і середнього бізнесу в Україні;

завдання - створити **дійсні умови для розвитку** малого і середнього бізнесу в регіонах і економіці України в цілому, в тому числі і для **активного залучення** потенційних **інвесторів**, а це значить створення нових робочих місць, і, відповідно, **надходжень в бюджет** для успішного вирішення завдань в інших галузях суспільства;

2) Система влади, яка міняється на 180 градусів, кожні п'ять років, але при цьому активно створювала всі умови для існування корупції.

Головна проблема для розвитку економіки України і особливо малого і середнього бізнесу, і особливо для активного залучення потенційних інвесторів - це не тільки відсутність сприяння з боку держави, але і відсутність можливості, особливо для великого бізнесу, відсутність можливості спланованого прогнозування розвитку бізнесу на 5 -10 років з перспективою на 20 – 30 років:

проблема - відсутність наступності в політичному і економічному розвитку країни після чергових виборів, як результат - неможливість сформулювати завдання і скласти програму

розвитку як для окремого власного бізнесу, так і в цілому для економіки України на 5-10 років з перспективою на 20-30 років вперед;

наступна ПРОБЛЕМА – залежність територіальних громад від примх центральної влади, тобто - відсутність у територіальних громад свого центрального органу влади;

ще одна ПРОБЛЕМА – це корупція, яка дісталась нам у спадок від СРСР і яка не тільки успішно адаптувалась, але і ці всі роки створювались умови для успішного існування корупції в існуючій системі влади;

ЦІЛЬ - переформатувати систему влади і перерозподілити повноваження так, щоб була можливість:

- гарантованої **послідовності і незмінності обраного політичного курсу та програми економічного розвитку незалежно від чергових президентських чи парламентських виборів**, а значить - і **гарантії для потенційних інвесторів**;

- більше наділити владою регіони для можливості більш ефективного управління регіонами;

- значно знизити можливості для корупції, особливо в центральних органах влади.

завдання - створити кардинально нову систему управління яка поєднує такі ланки, як **Центральний колективний орган** влади на **постійній** основі, і **Вищі органи** влади на **виборній** основі.

3) Війна на сході України, **завершення** якої залежить від зовнішньополітичного курсу України.

Бажання політиків України **змінити свої координати** в межах системи координат часів двополярного світу США - СРСР. Але це **система координат, яка припинила своє існування**.

З розпадом СРСР, закінчилась епоха двополярного світу, а отже і закінчилась епоха існування в старій, урівноваженій системі координат. Сьогодні в світі відбуваються зміни і **формування нової системи координат**, як на глобальному рівні (США - Китай), так і на регіональних рівнях - Європейський континент. І в умовах змін, які відбуваються на Європейському континенті - на Україну, як ні на яку іншу європейську державу, дуже сильно впливає вибір нашою державою зовнішнього вектора руху.

Що б міркування не було пустою вигадкою, наведу вислів канилера Німеччини: - «Україна знаходиться в центрі інтересів ЄС і Росії, ... довгострокова перспектива України залежить від побудови партнерських і стратегічних відносин ЄС з Росією». Про це, ще в 2009 році заявила А. Меркель в розмові з іноземними журналістами в Берліні ("Deutsche Welle" від 28.02.2009).

проблема - Україна, на думку А.Меркель (і не тільки Меркель), завдяки своєму географічному положенню, просто змушена перебувати між ЄС і Росією у всіх сенсах цього формулювання. Тобто, в силу вище сказаного, **ні НАТО, ні ЄС не готові безоглядно прийняти Україну до своїх лав**, навіть на п'ятому році (поки ще локально-гібридної) війни між Україною і Росією, а можливо ще більше не готові, тому що вже п'ятий рік йде війна, яка, в разі прийняття України до лав НАТО, може прийти і на територію країн ЄС ;

ЦІЛЬ – визначити **зовнішній курс** України відповідно **до глобальних змін на світовій арені**, а також згідно тим викликам і реаліям, які стоять перед Україною на день сьогоднішній, а не тих реалій які можуть настати (а можуть і не настати) через 10-15 років .

завдання – Україні необхідно, зберігаючи вірність європейським цінностям і впровадженню стандартів НАТО, відійти від першочерговості питання вступу до НАТО і ЄС, а **першочерговим завданням** визначити зусилля, спрямовані на **формуванні регіонального утворення і співпраці з Германією, Польщею, країнами Балтії**, (з усіма тими, хто безпосередньо нам надає саму різну підтримку в боротьбі проти Російської

Федерації) , і в цілому – вийти з ініціативою створення **ЄВРОПЕЙСЬКОГО ГЕОПОЛІТИЧНОГО ЦЕНТРУ** з своїми атрибутами: - політика, економіка, військовий захист – і ось тут відкриваються можливості не тільки закінчити війну в Україні, але і повернути, причому дипломатичним шляхом всі окуповані території. Яким чином – це окрема викладка.